

Съдържанието на двѣтѣ годишни течения на „Любословіе“ прѣимущественно е поучително и отчасти историческо-филологическо. Въ него се срѣщатъ редъ исторически, етнографически и географически статии и очерки, разни любопитни свѣдѣния и, макаръ крайно бѣденъ, съврѣмененъ отдѣлъ. Да поменемъ статитѣ :

Византъ или Константинополь, (24 и 25, стр. 2. II.); *Славянска древностъ* (45, 57, 71, 135, 149 стр. 2. II.); *Исократъ, риторъ Атински, увѣщава и поучава Димоника, сына Продникова* (51, 65, 81, 129, 143 год. II) *Любонародно изложение (отъ Василій Априловъ* (142, 150,

Свѣдѣнията за дѣвически училища „Возоброзованія женскаго пола“ въ „Любословіе“ (стр. 13, 143 г. II) сж таквизъ цѣнни материали, които не трѣбва да игнорира и въ денъ днешенъ който и да билъ отъ занимавашигѣ се съ нашата културна история. Тѣ досѣгатъ само появението на отдѣлни дѣвически училища въ Плѣвенъ и Вратца, но иматъ и общъ характеръ.

Съврѣменний общественъ отдѣлъ на Фотиновото „Любословіе“, е билъ твърдѣ непълненъ. Сегизъ-тогизъ нѣкои по важни явления въ общественния, държавния и международния животъ той е отбѣлѣзвалъ. Нѣкой по-важенъ законодателенъ актъ той е съобщавалъ въ прѣводъ, и подобнитѣ акти за него врѣме трѣбва да сж били цѣли съкровища за българския четець.

Правописанието и языкътъ на Фотинова сж били своеобразни, както се вижда отъ нѣколкото горни извлѣчения изъ „Любословіе.“ Той самъ казва, че се води по грамматиката на Мразовича, пиши безъ членове, желае въ писанието да се поддръжами колкото се може повече о връзката съ старобългарския ни книжовенъ языкъ, сърди се на „ново болгарскіи грамматики, за които освѣнъ Неофитова, нѣмалъ никакво понятие, пише той, защото нито ми са паднали на рѣка, нито самъ ги пакъ поне трасилъ, защото самъ увѣренъ твърдѣ добръ, че тѣя ново Болгарскіи грамматики не сж на друго основаніе поставени, точно на онова, което отъ неученіе народно въ такова растлѣнно и испорчено состояніе е пристигнало, щото не тѣи граматикосочинители, но всемирна Академія голѣми и многоврѣменни трудове ще положи за да постави на правъ пѣтъ правилно нарѣчіе народно. Това дѣло, освѣнъ народно училище не е сѣкому пристойно.“ За туй прѣдпочель той Мразовичовата Грамматика, понеже тя е и за церковний языкъ.

За да докаже правотата на своето гледище Фотиновъ пиши редъ статии въ отговоръ В. Априлову подъ заглавие :